

skifte har været påbegyndt, jfr. § 20, stk. 1 og stk. 2. Har offentligt skifte været påbegyndt, og finder udleveringen til hensiddende i uskiftet bo sted i et senere indkomstår end det, hvori dødsfaldet er indtruffet, opretholdes boets beskatning for det eller de foregående indkomstår. Boets sidste indkomstansættelse er dog ikke en sådan afsluttende ansættelse som omhandlet i § 31, stk. 4; der foreligger ikke en egentlig boopgørelse, hvis værdiansættelser kunne lægges til grund ved indkomstansættelsen, og der foretages ikke udlodninger af arv til arvingerne. Ægtefællen kan for det år, i hvilket udleveringen finder sted, foretage afskrivninger på det grundlag, på hvilket boets sidste ansættelse slutter, og ægtefællen indtræder i det hele, altså også med hensyn til beskatning af fortjenester og tab ved afhændelse, i det af afdøde og boet tilvejebragte grundlag.

Hvor en efterlevende ægtefælle efter skiftelovens § 57, stk. 1, får dødsboet udlagt uden skiftebehandling, skal hun efter forslaget § 15, stk. 3, for det år, i hvilket dødsfaldet er sket, beskattes på lignende måde som en ægtefælle, der hensidder i uskiftet bo. I overensstemmelse hermed er det i nærværende paragrafs stk. 2 bestemt, at ægtefællen også i henseende til skattefri afskrivninger og beskatning af fortjenester eller tab ved realisationer skal være stillet ligesom den ægtefælle, der hensidder i uskiftet bo.

Til § 30.

Som indledningsvist omtalt må indkomstskattepligtige fortjenester og tab, der i tilfælde af privat skifte konstateres ved formuegenstandenes overgang fra afdøde til arvinger og ægtefælle beskattes ved den afsluttende indkomstansættelse, der for en afdød selvstændigt skattepligtig person eller for den særskilt beskattede hustru skal foretages for tiden indtil dødsfaldet, eller ved indkomstopgørelsen for samme tidsrum for en afdød ikke-selvstændigt skattepligtig person, jfr. stk. 3. Udloddes formuegenstandene til arvinger eller ægtefælle, anvendes de i arveanmeldelsen benyttede værdiansættelser som slutværdier ved den afsluttende indkomstopgørelse, d. v. s. som salgssummer ved opgørelsen af de skattepligtige fortjenester eller tab. For en efterlevende ægtefælle er der som tidligere omtalt en særlig adgang til at forlange aktiver, der udloddes til den pågældende, ansat i overensstemmelse med sædvanlige skattemæssige opgørelsesregler, jfr. stk. 5 og § 33, 2. pkt. Sælges formuegenstandene derimod af arvinger og ægtefælle, forinden boet i øvrigt deles, medregnes de derved konstaterede fortjenester eller tab ved den afsluttende indkomstansættelse eller indkomst-

opgørelse i samme omfang, som hvis salget var foretaget af den pågældende selv.

Til § 33.

Bestemmelsen går ud på at sikre den del af kontinuiteten i beskatningen ved dødsfald, der vedrører overgangen af aktiver fra det privat eller offentligt skiftede dødsbo til arvinger og evt. efterlevende ægtefælle.

For så vidt en efterlevende ægtefælle har gjort brug af adgangen i § 30, stk. 5, eller § 31, stk. 5, til at overtage aktiver fra boet, uden at der som følge af overtagelsen skal ske beskatning hos afdøde eller boet, foreslås det i bestemmelsens 2. pkt., at ægtefællen med hensyn til de pågældende aktiver skal stilles på samme måde som en ægtefælle, der hensidder i uskiftet bo. Dette indebærer navnlig, at ægtefællen kun kan foretage skattefri afskrivninger på det hidtidige afskrivningsgrundlag, samt at ægtefællen ved senere afhændelse af aktiverne skal beskattes af en eventuel fortjeneste beregnet på grundlag af de oprindelige anskaffelsessummer.

Til § 34.

De ved denne bestemmelse foretagne ændringer i forhold til de gældende regler i statsskattelovens § 10, 2. og 3. pkt., er foranlediget af bestemmelserne i lov nr. 139 af 1. maj 1954 om familiefideikommis-sers overgang til fri ejendom. Ved denne lovs § 2, stk. 1, defineres et familiefideikommis som en formue, om hvilken det er bestemt, at den skal nedarves i en bestemt familie, således at den efter visse arvegangsregler tilfalder flere ved opretterens død ufødte personer efter hinanden. Afgrænsningen af skattelovens fideikommis-begreb har i praksis givet anledning til tvivl. Under hensyn hertil og til det rimelige i, at alle tilfælde, hvor en person nyder indtægten af en formue, som efter en fast successionsorden skal tilfalde flere ved opretterens død ufødte personer efter hinanden, i skattemæssig henseende behandles ens, har man fundet det rigtigst at lade den i loven af 1954 indeholdte afgrænsning af begrebet familiefideikommis være afgørende også for formueskattepligten. Medtagelsen under formueskattepligten af de i henhold til § 6 i loven af 1954 båndlagte kapitaler er endvidere i overensstemmelse med § 16 i nævnte lov.

Afsnit IV.

Beregning af indkomst- og formueskatten.

Efter gældende ret beregnes indkomstskatten til staten efter de i de årlige udskrivningslove fast-